

kunne opnå ansættelse i stillinger under stat og kommune" (nr. 239/1959, s. 33-34).

Reglen i stk. 2, nr. 7, er ny. Den må ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 48, stk. 3, nr. 2, jfr. bemærkningerne hertil.

Til afsnit V.

Afgifter for appel.

Til kapitel 9.

Anke.

Reglerne i dette kapitel omfatter al ankebehandling i den borgerlige retsplejes former, uanset hvilke afgørelser der er tale om.

Ligesom i første instans foreslås særavgifter for bevisførelse afskaffet, således at ankeafgiften dækker alle processuelle handlinger under ankebehandlingen.

I gældende ret findes kun udtrykkelige regler om afgift for anke i borgerlige domssager i retsafgiftslovens § 18.

For så vidt angår anke af fagedforretninger antages retsafgiftslovens regler om afgifterne i borgerlige domssager i første instans at komme til anvendelse, jfr. for så vidt angår udlægsforretninger U. f. R. 1925. 391 (H.K.K.) og 1941. 1159 (anke iværksat af tredjemand), og for så vidt angår forretninger vedrørende udpantning, arrest og forbud Kommenteret Retsplejelov, 1. udg. 1939, side 1675. Samme resultat er antaget, for så vidt angår anke af auktionsforretninger, jfr. utrykt skrivelse af 8. august 1930 fra skattedepartementet (værdiafgift efter § 6) og anke af indsættelses- og udsættelsesforretninger, jfr. utrykt skrivelse af 5. november 1938 fra skattedepartementet (fast afgift efter § 7).

For så vidt angår anke af skifteretsafgørelser er det derimod antaget, at afgiften skal beregnes efter retsafgiftslovens § 18 som ved anke af en borgerlig domssag, jfr. U. f. R. 1927. 235 (H.K.K.).

Af retsafgiftslovens § 21 fremgår, at anke af domme i offentlige straffesager er afgiftsfri, ligesom behandlingen i første instans, og at dette også gælder anke af erstatnings spørgsmål, påanket i forbindelse med anke af straffespørgsmål. Man har ikke fundet anledning til at foreslå udtrykkelig hjemmel for afgiftsfrihed for så vidt angår anke af straffespørgsmål, da forslaget regler efter deres indhold ikke er anvendelige her.

Dersom et ved dom i en straffesag påkendt borgerligt krav i henhold til retsplejelovens § 996 påankes i den borgerlige retsplejes former, skal der derimod efter forslaget § 50, stk. 1, ligesom nu,

jfr. U. f. R. 1935. 736 (H.K.K.), svares sædvanlig ankeafgift.

Til § 50.

Efter retsafgiftslovens § 18 anvendes ved afgiftsberegninger for anke i borgerlige domssager de for første gang givne regler, dog at afgifterne forhøjes med 50 pct.; og at berammelses- og optagelsesafgift, jfr. forhøjelsesloven af 12. april 1957, udgør ved landsret mindst 24 kr. og ved højesteret mindst 100 kr. for hver af disse afgifter.

Efter forslaget skal reglerne i afsnit I finde tilsvarende anvendelse ved beregning af afgift for anke i den borgerlige retsplejes former. Der skal dog svares mindst 100 kr. for anke til landsret og mindst 200 kr. for anke til højesteret, idet afgiften her i øvrigt forhøjes med 50 pct.

Det er ved den foreslåede formulering tydeliggjort, at det er den påståede ændring af dommen, der er afgørende for den værdi, der skal lægges til grund ved afgiftsberegningen i ankesagen.

Retsafgiftslovens § 15 foreslås ophævet, jfr. de indledende bemærkninger til afsnit I.

Til § 51.

Stk. 1. Man har fundet det rimeligt ved reglen i stk. 1 at fritage alle de i § 12, stk. 1, nr. 1-4 og 6, omhandlede sager for afgift også ved anke. Det bemærkes, at dekreter (kendelser) i sager om umyndiggørelse og lavværgemål — de i § 12, stk. 1, nr. 5, omhandlede sager — er genstand for kære og ikke for anke. De i § 12, stk. 1, nr. 7, omhandlede sager angående stadfæstelse af arrest- og forbudsforretning bør ikke fritages for afgift ved anke, da fritagelsen for afgift i første instans alene er begrundet i, at der allerede er betalt afgift i hovedsagen.

Hvad specielt faderskabssagerne angår findes det på grund af den samfundsmæssige interesse, der knytter sig til disse sager, rimeligt at lade også anke af dem være afgiftsfri i modsætning til, hvad der nu er tilfældet, jfr. retsafgiftslovens § 18, nr. 3, 2. pkt. Den samfundsmæssige interesse præger ikke mindst efter de ved lov nr. 201 af 18. maj 1960 gennemførte ændringer i retsplejelovens kapitel 42 a. i væsentlig grad de processuelle regler vedrørende disse sager.

Stk. 2. Det foreslås ved reglen i stk. 2, at reglerne i § 13 skal finde tilsvarende anvendelse ved anke, for så vidt angår de i § 13, stk. 1, nr. 3, omhandlede sager dog kun, når appellanten har fri proces til anke. Dette er i overensstemmelse med gældende ret.

Til § 52.

Ved fagedforretninger kan det i praksis være meget vanskeligt at afgøre, om det rette retsmiddel